

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/73/2018
Identifikačné číslo spisu: 1213205892
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1213205892.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ E. G., narodeného XX. C. XXXX, J. XXX XX T. XXX a 2/ W. G., narodenej XX. I. XXXX, J. XXX XX D. XX, obaja zastúpení advokátom JUDr. Ľubomírom Šablicom, so sídlom Záhradnícka 27, 811 07 Bratislava, proti žalovanému Bytové družstvo Vlčie Hrdlo, so sídlom Vlčie hrdlo 63, 821 07 Bratislava, IČO: 35 859 831, zastúpenému advokátkou JUDr. Katarínou Juričkovou, so sídlom Drieňová 14, 821 01 Bratislava, za účasti intervenientov na strane žalovaného: G.. C. P., nar. X. I. XXXX, bytom XXX XX T. XXX, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. CIMRÁK s.r.o., so sídlom Štefánikova 7, 949 01 Nitra, IČO: 36 868 876, G. T., narodeného X. L. XXXX, naposledy bytom C.. J. XX, XXX XX X., ktorý zomrel dňa X. I. XXXX vo X. a T. E., narodeného XX. D. XXXX, bytom Š. XXX/XX, XXX XX J., o určenie neplatnosti uznesení členskej schôdze družstva, o dovolaní intervenientky G.. C. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/228/2017-472 z 1. februára 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobcovia 1/ a 2/ m a j ú proti intervenientke G. C. P. n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej aj „žalobcovia“) ako členovia Bytového družstva Vlčie hrdlo sa žalobou podanou na Okresný súd Bratislava II domáhali určenia, že uznesenia č. 1 až 8, prijaté na neverejnej členskej schôdzi žalovaného družstva dňa 7. januára 2013, sú neplatné. Dňa 12. decembra 2016 bolo Okresnému súdu Bratislava II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) doručené elektronické podanie odvolaných členov predstavenstva Bytového družstva Vlčie hrdlo (k ich odvolaniu malo dôjsť na členskej schôdzi družstva dňa 14.06.2016 - poznámka dovolacieho súdu), ktorým oznámili svoj vstup do konania ako intervenienti na strane žalovaného. Na odôvodnenie uviedli, že majú právny záujem na výsledku sporu, pretože v inom spore, ktorý sa viedol na tom istom súde pod sp. zn. 22Cb/71/2013 bolo preukázané, že

sú oprávnenými štatutármi Bytového družstva Vlčie hrdlo, ktorú skutočnosť chcú preukázať aj v aktuálne vedenom konaní. Keďže žalobcovia ani žalovaný so vstupom týchto osôb do konania nesúhlasili, súd prvej inštancie podľa ust. § 83 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) rozhodol, či je vstup intervenientov do konania prípustný. Uznesením č. k. 22Cb/70/2013-347 z 22. februára 2017 Okresný súd Bratislava II rozhodol tak, že pripúšťa vstup G.. C. P., G. T. a T. E. do konania ako intervenientov na strane žalovaného. Následne dňa 24. apríla 2017 súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok pre uznanie, proti ktorému intervenienti podali odvolanie.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 4Cob/228/2017-472 z 1. februára 2018 odvolanie intervenientov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 22Cb/70/2013-364 z 24. apríla 2017 odmietol ako odvolanie podané neoprávnenými osobami. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že podľa ust. § 360 ods. 1, 2 CSP odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie len so súhlasom strany podľa § 359. O nerozlučné procesné spoločenstvo ide všade tam, kde sa účinok a dôsledok rozsudku vzťahuje na všetkých účastníkov (spoločníkov), teda tam, kde podľa hmotného práva je právo alebo povinnosť, o ktoré v konaní ide, nedeliteľnej povahy. Naproti tomu v prípadoch samostatného procesného spoločenstva sa aplikuje všeobecný procesný režim intervencie, a teda sa vyžaduje súhlas strany, na ktorej intervenient vystupuje. V posudzovanom prípade intervenienti netvorili so žalovaným nerozlučné spoločenstvo, v konaní o určenie neplatnosti členskej schôdze družstva je pasívne vecne legítimovaný len žalovaný a rozhodnutie sa vzťahuje len na tohto účastníka. Na základe zistenia, že intervenientom nebol žalovaným udelený súhlas na podanie odvolania proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd odvolanie intervenientov podľa ust. § 386 písm. b/ CSP odmietol ako odvolanie podané neoprávnenými osobami. V závere rozhodnutia odvolací súd poukázal na to, že intervenienti G.. C. P. a T. E. vzali odvolanie späť, pričom uviedli aj to, že G. T. zomrel.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie intervenientka G.. C. P. (ďalej aj „dovolateľka“). Súdom oboch inštancií vytykala, že nesprávne posúdili procesné spoločenstvo žalovaného a intervenientov vystupujúcich na jeho strane ako samostatné spoločenstvo. Vychádzajúc z uvedeného nesprávneho právneho posúdenia veci sa potom súdy dopustili závažných procesných pochybení, a to tak v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní, keď (na súde prvej inštancie) došlo k uznaniu nároku žalobcov žalovaným bez súhlasu intervenientov a v odvolacom konaní bolo intervenientom znemožnené uplatniť odvolanie ako riadny opravný prostriedok. Namietala tiež, že za žalovaného v spore nekonali oprávnené osoby, o čom mali súdy vedomosť vzhľadom na im známe súdne rozhodnutia (uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/2012/2013-164 z 26. augusta 2013 a rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 22Cb/71/2013-405 z 2. novembra 2015).

4. Za nesprávny označila dovolateľka záver odvolacieho súdu, že rozhodnutie súdu, vydané v spore o určenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze družstva, sa vzťahuje len na žalované družstvo. Zdôraznila, že v posudzovanom prípade sa jedná o výnimku zo zásady subjektívnej záväznosti súdneho rozhodnutia, resp. o rozsudok s tzv. rozšírenou záväznosťou. Takýto rozsudok je záväzný aj pre tretiu osobu, ktorá je so stranami sporu v hmotnoprávnom vzťahu, ktorý je predmetom sporu. Dovolateľka v tejto súvislosti poukázala na komentár k Civilnému sporovému poriadku autorov Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., ktorý vydalo Nakladateľství C. H. Beck v roku 2016, kde na strane 275 sa uvádza, že rozšírená záväznosť rozsudku sa okrem iných (napr. rozsudkov o určení neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným alebo akciovej spoločnosti) vzťahuje aj na rozsudok o určení neplatnosti uznesenia členskej schôdze družstva (§ 242 a § 260 Obchodného zákonníka), ktorý je záväzný pre každého (§ 131 ods. 5 Obchodného zákonníka). Na strane 279 citovaného komentára sa tiež uvádza, že intervenient a strana, ktorú v spore podporuje, tvoria nerozlučné spoločenstvo (§ 84 a § 77 CSP), ak bude rozsudok v intervenovanom spore pre intervenienta záväzný. Podľa názoru dovolateľky je zrejmé, že v predmetnom spore bude rozsudok záväzný pre intervenientov, preto je nesprávny záver odvolacieho súdu, že intervenienti so žalovaným netvorili nerozlučné spoločenstvo. Z ustanovenia § 360 CSP vyplýva, že intervenient, ktorý tvorí so stranou nerozlučné spoločenstvo podľa § 77, má samostatné právo podať odvolanie, a to bez akejkoľvek

ďalšej podmienky. Ak intervenient odvolanie podá a strana ho nepodá (ako tomu bolo aj v posudzovanom prípade), bude odvolanie vyvolávať účinky aj voči strane, s ktorou intervenient tvorí nerozlučné spoločenstvo. Keďže podanie odvolania nie je zaradené medzi procesné úkony v zmysle ust. § 77 ods. 2 CSP, na ktorých účinnosť sa vyžaduje súhlas všetkých spoločníkov, ak odvolanie podá intervenient, nemôže rozhodnutie nadobudnúť právoplatnosť voči žiadnemu spoločníkovi. Vzhľadom k tomu, že úkony jedného subjektu nerozlučného spoločenstva v zásade zaväzujú každý ďalší subjekt, ktorý je členom tohto spoločenstva, mal sa odvolací súd odvolaním intervenientov riadne zaoberať, a nie ho odmietnuť z dôvodu, že bolo podané neoprávnenými osobami, resp. bez súhlasu žalovaného.

5. Ďalej dovolateľka poukázala na to, že aj keby bol záver odvolacieho súdu o charaktere procesného spoločenstva žalovaného a intervenientov správny, mal odvolací súd postupovať podľa ust. § 373 ods. 1 CSP a vyzvať na doplnenie odvolania o súhlas žalovanej strany, keďže ide o odstrániteľnú vadu podania. Ako predsedníčka predstavenstva žalovaného družstva je jedinou oprávnenou osobou na odstránenie tohto nedostatku, a teda by súhlas de facto udelila sama sebe. Zdôraznila, že na základe uznesení č. 1 - 8, prijatých dňa 7. januára 2013 na neverejnej členskej schôdzi Bytového družstva Vlčie hrdlo (ďalej aj „predmetné uznesenia“), bola zvolená do pozície predsedníčky predstavenstva, pán E. bol zvolený do pozície podpredsedu predstavenstva a pán T. do pozície člena predstavenstva. Vo svojich písomných podaniach adresovaných súdom oboch inštancií dovolateľka viackrát odkazovala na iné súdne konania, týkajúce sa predmetných uznesení, v ktorých bolo rozhodnuté v jej prospech. V prípade konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 22Cb/71/2013 sa podľa názoru dovolateľky jedná dokonca o prekážku rozhodnutej veci. Z predmetných uznesení vyplýva, že pani P., pán E. a pán T. mali v súdnom konaní vystupovať ako účastníci konania a nemalo im byť „pripísané“, resp. dovolené sa zúčastňovať v súdnom konaní len ako intervenienti na strane žalovaného. Zároveň nemohlo dôjsť ani k uznaniu nároku prostredníctvom vyhlásenia žalovaného, pretože za neho nekonala oprávnená osoba. K údajnému späťvzatiu odvolania, o ktorom sa zmieňuje odvolací súd v bode 9 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, dovolateľka uviedla, že k nemu nikdy nedošlo a podpis uvedený na tomto podvodnom dokumente nie je jej podpisom.

6. S poukazom na to, že dovolanie je prípustné podľa ust. § 420 písm. c/, d/ a f/ CSP, ako aj podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, dovolateľka žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu zrušil a priznal jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Zároveň navrhla odložiť právoplatnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa ust. § 444 ods. 2 CSP argumentujúc tým, že za žalovaného konali neoprávnené osoby, v dôsledku čoho je platnosť uznania nároku žalobcov minimálne spochybnená, a súčasne existuje hrozba vzniku nenapraviteľnej, resp. ťažko napraviteľnej ujmy, ak by sa týmto neoprávneným osobám naďalej umožnilo konať v mene žalovaného.

7. K dovolaniu intervenientky G.. C. P. sa vyjadrili žalobcovia, ktorí ho navrhli odmietnuť ako neprípustné. Návrh dovolateľky na odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého uznesenia označili za nedôvodný. Poukázali na to, že dovolateľka prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje tak z ust. § 420 písm. c/, d/ a f/ CSP, ako aj z ust. § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 1VCdo/2/2017 z 19. apríla 2017 konštatoval, že kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP a § 421 CSP je neprípustná. Ďalej žalobcovia poukázali na to, že v konaní sa domáhali určenia neplatnosti uznesení členskej schôdze Bytového družstva Vlčie hrdlo, ktoré boli prijaté na jej neverejnom zasadnutí dňa 7. januára 2013, pričom súd prvej inštancie rozhodol vo veci samej rozsudkom pre uznanie nároku (§ 282 CSP). V takomto konaní je podľa názoru žalobcov pasívne vecne legitimované len žalované družstvo a len ono bude viazané výrokom súdu. Fyzické osoby, ktoré vstúpili do konania ako intervenienti, nie sú nositeľmi práv a povinností v prípade úspechu v spore, t. j. v prípade, ak súd vyhovie žalobe. Zdôraznili, že intervenienti svoj vstup do konania odôvodňovali tým, že majú záujem preukázať, že sú platne zvolenými štatutárnymi orgánmi žalovaného na členskej schôdzi družstva konanej 7. januára 2013, čo však nebolo predmetom tohto sporu. Aj keď tieto osoby môžu mať postavenie intervenientov, nejde o nerozlučné spoločenstvo so žalovaným, preto prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany uplatnené intervenientom vyžadujú súhlas strany, na ktorej intervenient vystupuje, inak na ne súd neprihliada (§ 85 CSP). Ďalej žalobcovia poukázali aj na ust. § 425 CSP, podľa ktorého dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril

nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP.

8. Vyjadrenie k dovolaniu intervenientky G.. C. P. zaslal tiež žalovaný, a to prostredníctvom svojej právnej zástupkyne advokátky JUDr. Kataríny Juričkovej, ktorú na zastupovanie žalovaného v dovolacom konaní splnomocnili členovia predstavenstva žalovaného družstva I. G. (ako predseda predstavenstva) a E. G. (ako člen predstavenstva). Žalovaný vo svojom vyjadrení nesúhlasil s tvrdením dovolateľky, že spolu so žalovaným tvorí nerozlučné spoločenstvo podľa ust. § 77 CSP. Neobstojí ani argumentácia dovolateľky, že rozsudok má rozšírenú záväznosť a na predmetnú vec sa majú aplikovať ustanovenia o obchodných spoločnostiach, a to konkrétne § 131 a § 183 Obchodného zákonníka. Poukázal na to, že ustanovenie § 260 Obchodného zákonníka umožňuje aplikovať na družstvo len ustanovenia § 56 až § 75 o obchodných spoločnostiach, a to za predpokladu, že niektorá otázka nie je výslovne riešená ustanoveniami § 221 až § 259 o družstvách s tým, že ide len o primeranú aplikáciu. V prípade, keď intervenient netvorí so žalovaným nerozlučné spoločenstvo, sú prostriedky procesného útoku alebo obrany intervenienta účinné iba za predpokladu, že s nimi súhlasí strana, na ktorej intervenient vystupuje. V posudzovanom prípade žalovaný taký súhlas k uplatneniu prostriedkov procesného útoku/obransy intervenientom nedal, preto bolo odvolanie intervenientov potrebné odmietnuť ako podané neoprávnenými osobami.

9. K tvrdeniam dovolateľky, že pri uznávacom prejave za žalovaného nekonali oprávnené osoby, žalovaný uviedol, že dovolateľka doposiaľ žiadnou listinou nepreukázala, že je oprávnenou členkou predstavenstva Bytového družstva Vlčie hrdlo. Naproti tomu z právoplatných rozsudkov Okresného súdu Bratislava II zo dňa 6. októbra 2016, sp. zn. 25Cb/80/2013 a zo dňa 24. apríla 2017, sp. zn. 22Cb/70/2013, vyplýva, že menovaná nebola v roku 2011 platne zvolená do orgánov družstva, preto nemohla v roku 2013 ako členka predstavenstva zvoliť schôdzu družstva, na ktorej mala byť zvolená do predstavenstva družstva. Zdôraznil, že aj keby súdy nerozhodli o neplatnom zvolení G.. C. P. do orgánov družstva, jej 5-ročné funkčné obdobie by sa skončilo 7. januára 2018 (§ 246 Obchodného zákonníka). Súdy však rozhodli o neplatnosti prijatých uznesení s účinkami ex tunc, t. j. akoby funkcia u dovolateľky nikdy nevznikla. Aj podľa výpisu z obchodného registra žalovaného sú od 14. júna 2016 (t. j. aj v čase, keď žalovaný urobil uznávací prejav) členmi predstavenstva I. G., E. G. a I.. C. X. a len tieto osoby sú oprávnené konať za žalované družstvo. Pokiaľ dovolateľka v tejto súvislosti poukazovala na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I vydané v konaní sp. zn. 22Cb/71/2013, žalovaný namietal, že súd v tomto konaní rozhodol predčasne o skutočnostiach, ktoré nastali v roku 2013, avšak pre dané rozhodnutie bolo potrebné najskôr vyriešiť skutočnosti, ktoré nastali v roku 2011, o ktorých bolo rozhodnuté až v konaní sp. zn. 25Cb/80/2013. Rozhodnutie vydané v konaní sp. zn. 22Cb/71/2013 nemôže predstavovať prekážku rozhodnutej veci, lebo sa konalo s inými účastníkmi a vo veci sa argumentovalo inými skutkovými okolnosťami. Žalovaný ďalej vyjadril presvedčenie, že intervenienti vstúpili do sporu zo špekulatívnych dôvodov, pričom ich záujem je protichodný so záujmom žalovaného, ktorý uznal dôvody podania žaloby a má záujem o nápravu protiprávneho stavu. Naproti tomu konanie intervenientov (vrátane samotnej dovolateľky) je motivované snahou robiť prierahy a obštrukcie, aby nemuseli vrátiť nezákonne vyplatené odmeny ako členovia predstavenstva za obdobie od 7. januára 2013. Na základe uvedeného žalovaný navrhol dovolanie intervenientky G.. C. P. odmietnuť ako neprípustné a nedôvodné.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že podanie intervenientky spĺňa náležitosti dovolania v zmysle ust. § 428 CSP, ako aj podmienky podľa ust. § 429 CSP (zastúpenie dovolateľky a spísanie dovolania advokátom) a bolo podané v lehote na podanie dovolania (§ 427 CSP), následne skúmal, či ho podal subjekt oprávnený podať tento mimoriadny opravný prostriedok.

11. Podľa ust. § 425 CSP, dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77.

12. Podľa ust. § 84 CSP, ak z osobitného predpisu vyplýva, že rozsudok je pre intervenienta záväzný, tvoria intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, nerozlučné spoločenstvo podľa § 77.

13. Z citovaných ustanovení vyplýva, že intervenient je oprávnený podať dovolanie len v tom prípade, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo. Vychádzajúc z ustanovenia § 84 CSP, intervenient tvorí so stranou nerozlučné spoločenstvo vtedy, ak z osobitného predpisu vyplýva, že rozsudok je pre intervenienta záväzný. Záväznosť rozsudku upravuje Civilný sporový poriadok v ustanovení § 228 ods. 1, podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. Citované ustanovenie teda odkazuje na určité výnimky, kedy sa záväznosť rozsudku nevzťahuje len na sporové strany, ale aj na iné subjekty, ktorými môžu byť tiež intervenienti. Jedná sa napríklad o situáciu uvedenú v ust. § 228 ods. 2 CSP, podľa ktorého je výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní. Ďalšie takéto situácie vyplývajú z osobitných predpisov, napríklad zo zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, podľa ktorého rozsudok o určení popretej pohľadávky je záväzný voči všetkým účastníkom konkurzného konania (§ 32 ods. 15) alebo (ako uvádza aj dovolateľka) z Obchodného zákonníka, podľa ktorého rozsudok o určení neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným je záväzný pre každého (§ 131 ods. 5), pričom uvedené platí obdobne aj pre akciovú spoločnosť (§ 183).

14. Podľa názoru dovolateľky (podporeného komentárom k Civilnému sporovému poriadku z Nakladateľství C. H. Beck), sa aj v prípade rozsudku vydaného v konaní o určení neplatnosti členskej schôdze družstva, jedná o rozsudok s tzv. rozšírenou záväznosťou, teda taký, ktorý okrem sporových strán (a ich právnych nástupcov) zaväzuje aj ďalšie subjekty, pričom v posudzovanom v prípade sa má jednať o záväznosť rozsudku voči všetkým osobám, resp. voči každému. Uvedené má vyplývať z ustanovení Obchodného zákonníka, konkrétne z § 242 v spojení s § 260. Ako však správne poznamenal žalovaný, z ustanovenia § 260 Obchodného zákonníka (Použitie predpisov o obchodných spoločnostiach) vyplýva len potreba podporne a primerane aplikovať na družstvo ustanovenia prvej hlavy prvého dielu druhej časti Obchodného zákonníka, čo sú všeobecné ustanovenia o obchodných spoločnostiach, čiže § 56 až § 75. Kým v prípade spoločnosti s ručením obmedzeným takáto rozšírená záväznosť rozsudku vydaného v spore o určení neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia explicitne vyplýva z ustanovenia § 131 ods. 5 („právoplatné rozhodnutie súdu podľa odseku 1 je záväzná pre každého“) a v prípade akciovej spoločnosti z ustanovenia § 183 Obchodného zákonníka („o vyhlásení rozhodnutia valného zhromaždenia za neplatné platia obdobne ustanovenia § 131“), v prípade družstva § 242 Obchodného zákonníka (upravujúci podmienky, za ktorých môže súd vysloviť neplatnosť uznesenia členskej schôdze družstva) nepredstavuje ustanovenie, ktoré by bolo obdobou ustanovenia § 131 ods. 5 Obchodného zákonníka. Zároveň ustanovenie § 131 ods. 5 nemožno na družstvo aplikovať ani s odkazom na ustanovenie § 260 Obchodného zákonníka (keďže nejde o ustanovenie prvej hlavy prvého dielu druhej časti Obchodného zákonníka). Podľa názoru dovolacieho súdu, z ustanovení Obchodného zákonníka nevyplýva záver, že právoplatné rozhodnutie súdu, vydané v spore o určení neplatnosti uznesenia členskej schôdze družstva, je záväzná pre každého, teda nielen pre sporové strany, t. j. tých, ktorí v spore vystupujú ako žalobca a žalovaný (§ 60 CSP), prípadne tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku.

15. Keďže dovolacím súdom neboli zistené skutočnosti, ktoré by na základe osobitného predpisu zakladali záväznosť rozsudku pre intervenientku, a teda ktoré by medzi ňou a žalovaným, na strane ktorého vystupovala (avšak s protichodným právnym záujmom ako mal žalovaný) zakladali nerozlučné spoločenstvo, dospel dovolací súd k záveru, že v posudzovanom prípade je dovolanie podané niekým, kto na jeho podanie nie je oprávnený. Z uvedeného dôvodu dovolací súd dovolanie intervenientky G.. C. P. odmietol ako podané neoprávnenou osobou podľa ustanovenia § 447 písm. b/ CSP.

16. Pre úplnosť dovolací súd poznamenáva, že nemohol prihliadať na námietky dovolateľky, že je jedinou osobou oprávnenou konať za žalované družstvo, preto by prípadný súhlas s podaním odvolania udeľovala sama sebe, čo je nadbytočné, a zároveň, že s ňou nemalo byť konané ako s intervenientkou,

ale ako so štatutárnym zástupcom žalovaného. Dovolací súd predovšetkým poukazuje na to, že ustanovenie § 425 CSP priznáva právo podať dovolanie iba takému intervenientovi, ktorý je v postavení nerozlučného spoločníka. Intervenient, ktorý nemá postavenie nerozlučného spoločníka, toto právo nemá, a to ani v prípade, ak by strana, na ktorej vystupuje, s podaním dovolania súhlasila. Zároveň z obsahu spisu vyplýva, že kým na začiatku sporu G. C. P., T. E. a G. T. skutočne vystupovali ako členovia štatutárneho orgánu žalovaného, po 12. decembri 2016, kedy bolo súdu prvej inštancie doručené ich podanie označené ako „Návrh na vstup do konania na strane žalovaného“ (č. l. 296 a nasl. spisu), už tieto osoby vystupovali vo vlastnom mene, a to ako intervenienti na strane žalovaného. Žiadne z neskorších podaní podpísaných uvedenými osobami, t. j. ani odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 22Cb/70/2013-364 z 24. apríla 2017 nebolo urobené v mene Bytového družstva Vlčie hrdlo. Za žalované družstvo v tom čase konali jeho noví štatutárni zástupcovia I. G. ako predseda predstavenstva a I. C. X. ako člen predstavenstva, ktorí boli do týchto funkcií zvolení členskou schôdzou žalovaného družstva dňa 14.06.2016, pričom ako vyplýva z judikátu R 58/2017, právo voliť a odvolávať členov predstavenstva je vo výlučnej kompetencii členskej schôdze družstva a súd svojim rozhodnutím nie je oprávnený meniť podmienky kreovania štatutárneho orgánu právnickej osoby (v danom prípade predstavenstva družstva), nakoľko tieto sú stanovené zákonom. Súčasne platí, že na uznesenia prijaté na členskej schôdzi družstva je potrebné hľadiť ako na platné až do vyslovenia rozhodnutia o ich neplatnosti súdom. Súdy zúčastnené na rozhodovaní teda nemali žiadny dôvod spochybňovať oprávnenie I. G.Í., E. G. a I. C. X. na konanie v mene žalovaného družstva.

17. Keďže dovolanie podala neoprávnená osoba, dovolací súd sa ďalšími dovolacími námietkami nezaoberal, neskúmal ani dôvodnosť podaného dovolania a nerozhodoval ani o návrhu dovolateľky na odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého uznesenia.

18. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa ust. § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

19. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.